A°. 1808. N°. 306.

KONINKLIJKE COURANT.

Maandag *den* 19 *December.*

HOLLAND.

AMSTERDAM *den* 18 *December.*

BIJ koninklijk besluit, van den 14den dezer maand, is gedaan de navolgende benoeming:

Van den Heer *E. Robinet*, Auditeur bij den Staats-Raad, tot Ontvanger der beschreven middelen te St. Oedenroode, in plaats van den Heer *de la Bassecour Caan*, op deszelfs verzoek uit die qualiteit ontslagen.

Op den 4den dezer is door zijn Excellentie den Minister van marine en kolonien, tot het afleggen van eed, aan zijn Majesteit voorgesteld den Heer *Twent*, als Kolonel ter zee.

Op den 30sten November laatstleden is door de Sprekers uit den Staats-Raad, de Heeren *A. van Gennep*, *van Bernuth* en *Repelaar*, namens Zijne Majesteit, overgebragt het lijfstraffelijk wetboek; zijnde bij deze gelegenheid gedaan de navolgende aanspraken:

AANSPRAAK door den Staats-Raad REPELAER.

MIJNE HEEREN!

Daar, door de eerstbenoemde van onze Commissie, aan ulieden, ter voldoening van den vereerenden last, door Zijne Majesteit aan ons opgedragen, een generaal overzigt van het crimineel wetboek, en de discussien daar op gevallen, zal worden medegedeeld, zij 't mij gepermitteerd, bij wijze van inleiding, met weinig woorden te remarqueeren.

Alle goede verstanden bezeepen sedert lang, te regt, dat, na de afschaffing van 't federative stelsel, en de invoering van dat van éénheid, een crimineel wetboek, 't welk voor alle de departementen hetzelve was, en dus de bestaande ongelijkheid in eens weg nam, een der eerste behoeften voor dit land werd, en een der noodzakelijkste gevolgen van deze groote staatsverwisseling zijn moest.

Sedert verscheiden jaren is ook daar aan gearbeid, zonder dat nogtans deze zoo belangrijke taak werd afgewerkt.

Het was voor Zijne Majesteit bewaard (voor dien Vorst, die, indien Zijne heilzame bedoelingen in eens konden in werking gebragt worden, dit zijn geliefd Holland tot de hoogst mogelijke trap van maatschappelijk geluk reeds zoude verheft hebben,) het was voor hem, zeggen wij, bewaard, dit groote werk tot een gelukkig einde te brengen.

Ja, Mijne Heeren, onze Koning benoemde daartoe verlichte en kundige mannen, die met doorknede regtskunde, gevoegd aan wijsbegeerte en diepe kennis van 't menschelijke hart, dit crimineel wetboek ook hebben afgewerkt, en met het burgerlijke wetboek, en dat op de manier van procedeeren, in overeenstemming gebragt, in zoo verre, dat hetzelve thans aan ulieder goedkeuring wordt voorgedragen.

Wij vleijen ons, dat ulieden met ons in hetzelve bewonderen zult, de zachtheid der bepaalde straffen, en dus hoe eigenaardig dezen met de zeden en karakter onzer natie in eene gelukkige overeenstemming gebragt zijn.

Aan ulieder oordeel zal niet ontglippen, hoe uitnemend, onder anderen, de stellers geslaagd zijn in de bepaling van de verjaring der misdaden, in het geene wat tot behoud, van alles wat goed en heilig is, kan dienen, en de vermeerdering der goede zeden kan bevorderen.

Dan, 't gene ulieden, Mijne Heeren, minder dan aan ons bekend kan zijn, is de werkzaamheid en wijsheid, waar mede Zijne Majesteit de discussien in den Staats Raad zelve geleid en gepresideerd heeft; met opoffering zelve, in eenige zaken, van Hoogstdeszelfs eigen opinier.

De Koning aarzelde nogtans niet, om bij de sluiting der discussien, dit crimineel wetboek als een meesterstuk van menschelijke wijsheid, en als het beste van allen, die alhier bekend waren, te beoordeelen.

Wij hopen, Mijne Heeren, dat gijlieden dit belangrijke stuk uit hetzelve oogpunt ziende, het vaderlijke hart van Zijne Majesteit, met eene gave aanneming, eerlang zult verblijden, en aldus, onder inwachting van 's hemels zegen, krachtdadig zult medegewerkt hebben tot het schenken van deze groote weldaad aan eene steeds dankbare natie.

AANSPRAAK door den Staats-Raad VAN BERNUTH.

MIJNE HEEREN!

Het is eene onbetwistbare waarheid, dat een volk tot geenen zekeren trap van volmaking en welvaart kan geraken, zonder door wijze wetten daarin ondersteund te zijn. Maar van eenen anderen kant verzekerd ons de droevige ondervinding, dat men te vergeefsch een land zoude willen zoeken, daar de invloed van den godsdienst en de zeden den regter van den treurigen pligt zouden ontheffen, overtredingen te straffen, en geschillen, hunnen oorsprong nemende uit eigenbelang, onwetendheid, en zelfs dikwijls uit eene zeer verharde doortraptheid, te vereffenen.

Het is dus voor het algemeen welzijn ten uitersten noodzakelijk, eene zekere bescherming te hebben tegen de overtreders der wetten, die de veiligheid van personen, zoo wel als de zekerheid der bezittingen, bedreigen. En voorzeker zoude dat land te beklagen zijn, daar de wetten minder dan de menschen gerecht werden.

Het is deze overtuigende waarheid, die onzen Koning, zoo wijs als weldadig, heeft doen besluiten, om aan zijn volk, in deszelfs moedertaal, een lijfstraffelijk wetboek te geven, waarin de overtreder van de burgerlijke en zedelijke orde zijne welverdiende straf zal vinden, en daar door in dit rijk de veiligheid en de rust verzekerd zijn.

Onze geliefde Koning heeft door de verlichtste mannen deze werken doen bijeenzamelen, en het is, na dat hij in zijne hooge wijsheid dezelve met een vaderlijk gevoel, en een onvermoeiden zorg heeft overwogen, dat Zijne Majesteit dezelve met Hoogstdeszelfs goedkeuring heeft vereerd, en het is dat werk, Mijne Heeren, 't welk wij ulieden, op Hoogstdeszelfs bevel, ter examinatie en ter functie komen aanbieden.

Ik zoude alle de voordeelen daar van moeten ontwikkelen, ware het niet, dat reeds een mijner ambtgenooten die had aangestipt, en al hetzelve zeker nog nader en naauwkeuriger zal worden opgegeven door den Staats-Raad *van Gennep*, die, als Lid der Commissie, tot vergelijking der verschillende ontwerpen, met den geest van dit crimineel wetboek beter bekend is.

Ik zal daarom ulieder aandacht niet noodeloos vermoeijen; te minder, daar ik mij verzekerd houde, dat het gewigt van dat wetboek ulieden niet ontglippen zal. Veroorloofd mij alleen maar één aanmerking, Mijne Heeren, zij is namelijk deze: dat gijlieden zult ontwaar worden, dat de wet, die eene straf bepaalt, den regter een maximum heeft voorgeschreven, terwijl zij de verzachting der straffen aan zijn oordeel overlaat, zoo wel als aan de omstandigheden, welke hij zich tot eenen pligt zal rekenen te onderzoeken.

In deze bepaling zult gijlieden, Mijne Heeren, op nieuw een bewijs van 's Konings goedheid zien doorstralen, die de stem der menschelijkheid gehoor geeft, minder ten oogmerk hebbende de misdaden te doen straffen, dan wel, om dezelve te voorkomen.

En het is deze goedheid, verlicht door de wijsheid, die het kenmerk van het ware regt draagt; zij belden keuren gelijkelijk de al te zware straffen af. En het is ook meer de zekerheid van de uitoefening, dan wel de strengheid der straffen, die de misdaden voorkomt, en de ondervinding is onze leermeester, dat al te overdreven straffen dikwijls eene schadelijke straffeloosheid ten gevolge hebben; want een billijk Regter vreest die straffen, die door een natuurlijk gevoel van zachtmoedigheid worden afgekeurd, te doen uitoefenen; maar van eenen anderen kant is het ook niet tegen te spreken, dat men door een kwaad te willen ontwijken, somtijds in een ander kwaad vervalt, en als dan de wetten hunne kracht, gegrond op de zekerheid hunner uitvoering, verliezen. En de toepassing van deze crimineele wetten, Mijne Heeren, kan zulks geen plaats hebben, om dat de straffen, tegen de overtreders vastgesteld, zacht en menschelijk zijn.

Ulieder oordeel, Mijne Heeren, zoo wel als ulieder gevoel, zal dit gezegde staven, en ik twijfel geenszins of onze nakomelingen zullen nog dat oogenblik zegenen, waarin dit land, door de zorg van onzen Koning, zulke wijze en goede wetten heeft bekomen.

AANSPRAAK van den Staats-Raad VAN GENNEP.

MIJNE HEEREN!

Wij zijn door Zijne Majesteit den Koning gelast, om ulieden het ontwerp van crimineel wetboek, voor het koningrijk Holland, aantebieden.

Omtrent twee eeuwen zijn 'er verloopen, sedert dit land als een onafhankelijke staat heeft bestaan, en tot nog toe waren crimineele, even min als de burgerlijke wetten, tot een geregeld zamenstel gebragt geworden.

De onderscheide voormalige provintien hadden ieder hunne onderscheiden wetten en gewoonten, en in dezelfde provintie waren de verschillende districten en plaatsen, al mede, meestal aan verschillende regten en wetten onderworpen.

Na de omwenteling van den jare 1795, heeft de staatsgesteldheid van dit land, van tijd tot tijd, aanmerkelijke veranderingen ondergaan, de bijzondere provintien werden allengskens onder eene algemeene regering gebragt, tot dat, eindelijk, deze éénheid, door de invoering der monarchale regeringvorm, zijn volkomen bevestiging ontvangen heeft.

Intusschen had de loop der omstandigheden, bij velen, den wensch doen ontstaan, om van dezelve, tot het daarstellen van een geregeld en algemeen zamenstel, zoo van crimineele als burgerlijke wetten, gebruik te maken.

Na vele vruchtelooze pogingen werden, in den jare 1798, twaalf deskundigen en ervaren Regtsgeleerden benoemd, ten einde een wetboek, zoo wel van de burgerlijke als lijfstraffelijke wetten, te gelijk met de manier van procedeeren, te vervaardigen, waar van vijf zich inzonderheid tot de lijfstraffelijke wetten moesten bepalen.

Dezelfde Commissie heeft, in de maand October van het jaar 1804, aan het toenmalig Staats-Bewind ingeleverd, een ontwerp van een lijfstraffelijk wetboek, met bijvoeging van eene algemeene inleiding, en van een ontwerp van wetten voor het bewijs.

Dit stuk, door het weigemelde Staats-Bewind, in handen van het Hoog-Nationaal-Geregtshof zijnde gesteld geworden, zoo heeft dit Geregtshof daarop, in den jare 1806, een breedvoerig rapport aan den Koning uitgebragt.

Hetzelfde rapport is, benevens het voornoemde ontwerp, in den Staats-Raad, op last des Konings, gelezen en onderzocht geworden.

Bij dit onderzoek, Mijne Heeren, heeft men hulde gedaan aan de blijken, die dit in vele opzigten voortreffelijk ontwerp opleverde, van de groote kundigheden der Regtsgeleerden, die daar aan met zoo veel zorg en naauwkeurigheid hadden gearbeid.

Dan men heeft tevens bij dit onderzoek gezien, dat hetzelve ontwerp minder als wetboek, of als een zamenstel van stellige wetten, dan als een leerstelsel van regtskunde, inhoudende eene opgave en ontwikkeling van wijsgeerige of regtsgeleerde kundigheden, waar over in de scholen der geleerden gehandeld wordt, konde beschouwd worden.

Het was dan om deze en andere redenen, dat de Koning, in de maand November 1807, eene personeele Commissie benoemd heeft, bestaande uit den Staats Raad *Reuvens*, toenmaals President van het Hoog-Nationaal Geregtshof, den Staats-Raad *Elout*, en den Heer *van Musschenbroek*, Schepen te Utrecht, om een nieuw ontwerp van crimineel wetboek, voor dit koningrijk, te vervaardigen.

Deze Commissie heeft, in de maand Maart ll., hare taak volbragt, en het ontwerp van crimineel wetboek geleverd, het geen wij ul. thans, in naam des Konings, aanbieden, en het geen met regt als een meesterstuk van kunde, ervarenis en doorzigt, verdiend beschouwd en genoemd te worden.

De Koning heeft dit ontwerp vooraf aan het onderzoek van den Staats-Raad onderworpen; dit onderzoek is zeer gestreng geweest; wij waren getuigen, hoe Zijne Majesteit een iegelijk aanmoedigde, om de bezwaren, die men tegen het ontwerp vermeende te kunnen aanvoeren, op de krachtigste wijze te doen gelden; wij waren getuigen, hoe Zijne Majesteit zelve de ijverigste en naauwkeurigste van allen geweest is, om de redenen van ieder gedeelte van het wetboek uittelokken, en aan het strikste onderzoek te onderwerpen; en daar wij allen, die daarbij tegenwoordig waren, hebben moeten erkennen, dat dit ons de schoonste gelegenheid gegeven heeft, om den buitengewonen en diepdenkenden geest van onzen Koning te bewonderen, gaf ons dit tevens de gelegenheid, om, uit volle overtuiging, met Hoogstdenzelven intestemmen, dat dit ontwerp van crimineel wetboek indedaad het beste is, hetwelk tot hiertoe is bekend geweest, dat hetzelve voor de behoeften der tijden in 't algemeen, en voor Holland, in het bijzonder volkomen geschikt is, en dat de stellers van hetzelve, de regtmatigste aanspraak op de openbaren erkentenis hebben verworven.

Dan wij gaan over, Mijne Heeren, om ulieden met den inhoud van het ontwerp zelve, en de discussien, die deswegens hebben plaats gehad, eenigzins nader te doen bekend worden.

In een crimineel wetboek, hetwelk voor alle standen, voor alle tijden, en voor alle plaatsen behoord geschikt te zijn, en als een zamenhangend geheel, zoo veel mogelijk, tegen gedurige veranderingen moet bewaard blijven, heeft men vermeent niet te moeten behandelen de misdaden en overtredingen, bijzonderlijk aan zekere standen eigen, uit afzonderlijke stelsels van wetten voortspruitende, of te veel van tijdelijke of plaatselijke omstandigheden afhangende, zoo als, bij voorbeeld, de misdaden en overtredingen van het volk van oorlog, de onwettige koopvaart, de fraudes en contraventien in cas van gemeene middelen, de overtredingen tegen de wetten der jagt, vogelarij en visscherij, en andere meerder, zoo als dezelve bij artikel 7 van den eersten titel van het wetboek, als onderwerpen van bijzondere wetten of reglementen, die door het crimineel wetboek niet zijn afgeschaft, worden opgenoemd.

Na dat bij den tweeden titel van misdaden in het algemeen, en van derzelver toerekening, was gehandeld, komen in den derden titel de bepalingen omtrent de straffen voor.

De Koning had gaarne gewenscht, dat het geene droevige waarheid geweest ware, dat de doodstraffen in de burgerlijke maatschappij niet kunnen gemist worden; dan dit zoo niet zijnde, is echter alle noodelooze en afzigtelijke wreedheid vermijd geworden, en men heeft zich tot twee soorten van doodstraffen, te weten de strop en het zwaard, bepaald; en dezelve toegepast op die misdaden, welke de maatschappij van de gevaarlijkste zijde kunnen benadeelen, en welker stoutheid en boosheid op geen andere wijs krachtdadig genoeg kon worden beteugeld.

Buiten de opgenoemde soorten van doodstraffen, zijn de zoodanige, die, schoon tot hiertoe in gebruik, echter aan velen niet vrij van den schijn van wreedheid voorkwamen, zoo als het radbraken en dergelijke, niet weder ingevoerd geworden.

In de toepassing der straffen is, bij het ontwerp, acht genomen op de meer of min verzwarende omstandigheden der misdaden, deze zijn, waar het doenlijk was, uitgedrukt, en de straffen daar na onderscheiden, en, waar dit niet doenlijk was, is gezorgd genoegzame ruimte aan de regters overtelaten.

Als een grondregel echter is in dit ontwerp aangenomen, dat geene regters, wegens verzwarende omstandigheden, de straffen bij de wet, op eenige misdaad bedreigt, mogen te boven gaan, en men heeft alleenlijk vermeent aan den regter te mogen overlaten, het voegen van zoodanige uiterlijke kenteekenen, bij schavotstraffen, waar door den veroordeelden geene smart wordt aangedaan, en welke nogtans kunnen dienen, om den indruk der straf en den afkeer van de misdaad bij de aanschouwers te vermeerderen.

Men heeft echter geoordeeld de oude gewoonte, om de lijken van met de strop ter doodgebragte misdadigers in het openbaar aan galgen of galgen-velden naderhand ten toon te stellen, niet weder te moeten toelaten.

De langdurigheid der straf van gevangenis, is, bij het ontwerp, ten allerlangsten, gesteld op twintig jaren.

Men vermeent, dat van menschen, welke in vergevorderden leeftijd daartoe verwezen worden, na hun ontslag, weinig kwaads te vreezen is, en dat ten aanzien van hen, die in vroeger levensjaren dezelfde straf ondergaan, de hoop op beter gedrag niet ten eenemale behoeft te worden opgegeven.

In verre de meeste misdaden is zelfs de straf der gevangenis veel korter bepaald, ten einde alle willekeurige strengheid, zoo veel mogelijk, uittesluiten.

Onder de zaken, die in den Staats-Raad, onder de onmiddellijke voorzitting des Konings, wel het meest zijn betwist geworden, is de bepaling, volgens welke de geldboeten begrepen zijn, onder de soorten van straffen, welke bij dit wetboek zijn vastgesteld.

Men heeft daartegen inzonderheid ingebragt, de ongelijkheid, die men vermeende, dat uit de toepassing der geldboeten, ten aanzien van min of meer vermogende, ontstaan zoude.

Dan van den anderen kant is op deze tegenwerping geantwoord:

Dat, indien het belang der maatschappij zelve vordert, dat de straffen der schuldigen haar geen grooter nadeel toebrengen, dan het soort van misdaden, waarop dezelve gesteld worden, gewoonlijk veroorzaakt, dat dit geringste soort van straffen, hetwelk in geldboeten bestaat, en het tot hiertoe in dit land van een veelvuldig gebruik is geweest, niet hoorde afgeschaft te worden, zoo lang niet kennelijk blijkt, dat hetze tot bereiking van het oogmerk der straffen, onvoldoende is;

Dat ook bovendien in de overige soorten van straffen eene ongelij van dien aard, welke even zoo veel in een tegenovergestelden zin heeft, niet geheel is wegtenemen;

Dat al verder het belang der maatschappij niet gedoogt, die menigte zwaarder straffen intevoeren, dewelke in de plaats der geldboeten zou moeten komen, noch die voorwerpen te vermenigvuldigen, welke daar door openlijk zoude bekend worden, noch ook aan dien omslag regtspleging plaats te geven, zonder welke vele geringe misdaden, op andere wijs, dan door geldboeten, niet zoude kunnen gestraft worden.

En dat het, eindelijk, met de vermeende ongelijkheid der geldboeten geenszins zoodanig is gelegen, dat dezelve, door slechts een spaarzaam bruik daar van te gedogen, door aan den regter eene genoegzame ru in derzelver toepassing overtelaten, en door het onderschikken van e andere niet al te zeer drukkende straf, ingeval van onvermogen, niet merkelijk zoude kunnen worden verminderd of weggenomen, en dat daar ook in het onderworpen wetboek, van geldboeten alleen was gebruik maakt in misdaden of overtredingen van de geringste soort, met verlof de regters, om zich van dezelve straf, anders, dan in de gevallen wet uitgedrukt, te mogen bedienen, en met bepaling van een max waaraan de geldboeten altijd onderworpen zijn, en het geen nimmer eene aanmerkelijke hoogte is gedreven, en door, ingeval van onvermogen, geene andere straf dan een gevangenis, voor een' korten tijd, zelver plaats te stellen.

Deze oplossingen, Mijne Heeren, hebben het gevolg gehad, dat de der geldboeten, die ook met het gansche zamenstel der soorten van straffen in dit wetboek voorkomende, in een naauw verband staat, zijn plaats der dezelve behouden heeft.

Ten aanzien der bannissementen, heeft men in het concept-wetboek de regters de bevoegdheid gelaten, om dezelve uit het gansche koningrijk te kunnen uitstrekken, en men heeft, tevens, die misdaden bepaaldelijk aangewezen, waarin hetzelve zoude mogen of moeten gedaan worden.

Bij de wet is echter gezorgd, dat ook in mindere misdaden de bannissementen niet al te eng beperkt behoefden te zijn; maar naar zekere omstandigheden konden worden geregeld.

Onder de pligten, die aan de Regters, bij het crimineel wetboek, voorgeschreven, is bepaald: dat, voor zoo ver door de wet aan hen eenige meerdere vrijheid in het kiezen der straf is overgelaten, ook, behalve den aard en de omstandigheden der gepleegde misdaad, de ouderdom, kunne, de ligchamelijke gesteldheid en de uiterlijke stand van den beschuldigden zouden moeten worden in acht genomen, en hunne keuze, en bepaling daar naar ingerigt.

Deze regel heeft, in zoo verre daarbij van den uiterlijken stand der schuldigden gesproken wordt, een vrij hevigen tegenstand bij de discussie ontmoet.

Men heeft tegen dezelve ingebragt, dat in de toepassing der straffen aanzien van persoonen behoorde plaats te grijpen, en dat, voor zoo veel gelijke misdaad, eene bepaalde straf voor den aanzienlijken veel der en zwaarder was dan voor den min aanzienlijken, in dat, geval hoofde der betere opvoeding, die de eerste moest geoordeeld worden boven den laatsten genoten te hebben, het misdadige bij hem eene dere straf dan bij den laatsten verdiende.

Doch hier tegen is van den anderen kant aangemerkt geworden:

Dat alleen dan, wanneer het wetboek geene stellige straf bepaalt, even aangevoerde regel zal moeten gelden; en dat telkens wanneer geoordeeld heeft, dat de straf voor allen dezelfde behoorde te zijn, omtrent bij het wetboek uitdrukkelijk is voorzien geworden;

Dat, voor het overige de wet geenszins toelaat, dat een meer aanzienlijke stand eene beweegrede tot eene mindere straf zoude zijn, maar de bedoelde gevallen alleen op de onderscheide soorten van straffen geeft, en in de regelen, die zij aan den Regter tot het bestieren keuze voorschrijft, juist de waarborg heeft gesteld, dat dezelfde van straf, die ook in het omgekeerd geval op den min aanzienlijken armen veel zwaarder, dan op den aanzienlijken en rijken zouden kunnen drukken, niet altijd op beiden zonder onderscheid of in eenen gelijken graad zoude worden toegepast.

Deze laatstgemelde redenen hebben dan ook uitgewerkt, dat het bedoelde voorschrift in het ontwerp van wetboek is behouden geworden.

Eindelijk, Mijne Heeren, moeten wij, ten aanzien der onderscheidene soorten van straffen, nog aanmerken:

Dat onder de voornaamste voordeelen van dit wetboek, ook inzonderheid kan worden geteld, dat bij hetzelve, geene straf tot verbeurdverklaring van goederen, noch ook de burgerlijke dood, die in andere wetboeken als een gevolg van sommige straffen voorkomt, zijn toegelaten geworden.

Geene andere dan volstrekt noodzakelijke straffen zijn in dit ontwerp vastgesteld, en dezelfde voorzigtigheid, die aan de crimineele regtspleging het aanwenden der tortuur belet heeft, doet ook alhier haren weldadigen invloed, in de bepalingen der onderscheiden soorten van straffen, bemerken.

Bij den vierden en een aantal volgende titels van het concept wetboek worden de onderscheiden misdaden en overtredingen, ieder in het bijzonder, behandelt.

Ten dezen aanzien heeft men niet gevolgd de bij een vroeger ontwerp gemaakte verdeeling der misdaden, in zulke, welke tegen den staat of tegen bijzondere personen bedreven worden, of welke van een gemengden aard zijn, en dergelijken, uit hoofde, dat welligt geene klassificatie zoude te maken zijn, welke den toets van juistheid en naauwkeurigheid kan doorstaan, zonder in de kleinste onderscheidingen te vallen.

Men heeft dan eenvoudig de bijzondere misdaden in afzonderlijke titels geplaatst, naar mate zulks tot een gemakkelijk gebruik van het wetboek het meest dienstig is voorgekomen.

Met opzigt tot de bepalingen omtrent het tweegevecht, is in den Staats-Raad zeer lang en ernstig gediscussieerd geworden.

De kracht van een vooroordeel, waar aan het moeijelijk is zich te onttrekken, van een vooroordeel, dat dikwerf sterker dan de wetten is, de nuttigheid van het onderhouden van een goeden geest onder de jonge lieden, werden, met kracht van redenen, tegen de bepalingen van het wetboek aangevoerd.

Dan aan den anderen kant beweerde men, dat tot het behoud der goede orde in een geregelden staat vereischt wordt, dat aan niemand behoorde toegelaten te worden zijn eigen regter te zijn; dat ook de gedachten, dat men zelve het regt had, ja uit hoofde der welvoegelijkheid verpligt was, den geen, van wien men een wezentlijke of vermeende beleediging ontvangen had, te straffen, doorgaans niet anders dan schadelijke gevolge konde te weeg brengen, de gevoelens van wraakzucht in vele gevallen zoude kunnen aanvuren, en niet zelden de rust en het geluk van huisgezinnen en familien zoude kunnen verstooren.

Dat, daar en boven, de uitkomst der tweegevechten ook niet altoos, tot onderscheiding van gelijk of ongelijk, beslissend was, en dat in allen gevalle, hoedanig ook de kracht van het vooroordeel zoude mogen zijn, de wetgever nimmer aan altoos schadelijke en dikwerf misdadige bedrijven, door dezelve straffeloos over het hoofd te zien, eenen schijn van wettigheid behoorde te geven.

De overweging dezer solutien, gepaard met de aanmerking, dat de gevolgen der duëllen evenwel dikwijls van de misdrijven van doodslag of verminking, zoo als dezelve in het wetboek voorkomen, behoorden onderscheiden te worden, hebben te weeg gebragt, dat het tweegevecht zijne plaats wel heeft behouden; doch dat de regelen, die deswegens zijn vastgesteld, tevens als een, overeenkomstig den geest der tijden, verkozen middenweg, tusschen de twee uit elkander loopende gevoelens, kunnen beschouwd worden.

Bij de twee laatste titels van het ontwerp wordt van het bewijs der misdaden, en van het ophouden der straffen gehandelt.

Doch, daar men vermeent heeft, dat de wetten omtrent het bewijs, in het algemeen beschouwd, elders dan in dit wetboek hunne plaats behoorden te vinden, heeft men hier alleen zoodanige voorschriften geplaatst als men oordeelde van een meer bijzonder gebruik in het crimineele te zijn.

Tot hiertoe heeft bij eenige regtbanken de gewoonte plaats gegrepen, om den tijd der gevangenis, die bij de vonnissen bepaald was, daarna te verminderen, en naar gelang der omstandigheden daarvan aflag te verleenen.

Doch deze gewoonte, die niet overeen te brengen is met het regt van gratie, abolitie en remissie van straffen, aan den Koning toekomende, is bij den laatsten titel van het wetboek uitdrukkelijk afgeschaft geworden.

Hiermede, Mijne Heeren, vertrouwen wij u. een genoegzaam overzigt gegeven te hebben van het wetboek, dat thans het belangrijk onderwerp van uwe deliberatien gaat uitmaken.

Hoe algemeen de noodzakelijkheid van dit werk ook in vroeger en later tijden is erkend geworden, bleef het nogtans alleen aan den Koning voorbehouden, hetzelve tot stand te brengen.

Het is Zijne Majesteit, die, door krachtdadige maatregelen, dit uitmuntend voorbrengsel van hollandsche regtskunde heeft doen te voorschijn komen.

En het is uit naam en op uitdrukkelijken last van Hoogstdenzelven, dat wij, ten aanhooren van deze vergadering, betuigen, dat de ontwerpers van dit voortreffelijk werk de dankbaarheid van alle Hollanders verdienen, en dat zij op de beste wijs aan het vertrouwen, waarmede Zijne Majesteit hen vereerd had, hebben beantwoord.

Wij behandigen ulieden, Mijne Heeren, dus dit heilig onderpand van de wijsheid en goedheid van onzen Monarch, in het streelend vooruitzigt, dat, door uwe aanneming van hetzelve, eerlang de geheele natie het geluk zal smaken van in het algemeen wetboek een der grootste weldaden te ontvangen, waar voor wij en onze nakomelingen eene eeuwige dankbaarheid aan de Voorzienigheid en aan den Koning verschuldigd zijn.

Amsterdam, den 30sten November 1808. A. VAN GENNEP.

F R A N K R Y K.

PARYS *den* 12 *December.*

Uit het kamp van Madrid, den 4den December.

De stad Madrid heeft gecapituleerd. Onze troepen zijn 'er heden, op den middag, binnengetrokken.

(*Moniteur van den* 13 *Dec.*)

Men meldt van Figuieres, dat omtrent 50 insurgenten, zonder twijfel door eene meer talrijke bende, welke zich in het gebergte bevindt, op kondschap uitgezonden, zich, eenige dagen geleden, durfden vertoonen. Zij werden, op dat zelfde oogenblik, omsingeld en gevangen genomen, gelijk mede een Capucijn, welke aan hun hoofd stond.

(*Gazette de France van den* 13 *Dec.*)

Men meldt van Straatsburg, in dato den 8sten dezer, de volgende tijdingen:

„ Sints eenige dagen is onze stad vol met troepen, welke bij kleine gedeeltens uit Duitschland komen. Zij houden zich slechts gedurende den nacht alhier op, en begeven zich den volgenden dag op weg, om plaats te maken voor nieuwe corpsen. De verschillende regimenten, die wij tot heden hebben zien doortrekken, maken de divisie van den Generaal *Boudet* uit. Dezelve komt uit de deensche staten: men kent deszelfs verdere bestemming niet."

„ De Generaal *Boudet* heeft, op dit oogenblik, zijn hoofdkwartier in deze stad gevestigd; maar hetzelve zal welhaast naar Colmar opbreken."

(*Gazette de France van den* 13 *Dec.*)

R U S L A N D.

PETERSBURG *den* 23 *November.*

Omtrent de oorlogs-gebeurtenissen in Finland zijn 'er geene nadere berigten publiek gemaakt. De Generaal *Knorring* is derwaarts vertrokken, om het kommando op zich te nemen.

De bevorens in spaanschen dienst gestaan hebbende Generaal *Betancourt* is, als Generaal-Majoor, in russischen dienst aangesteld; zullende hij zich bij de armee vervoegen.

(*Hamburger Correspondent van den* 10 *Dec.*)

O O S T E N R Y K.

WEENEN *den* 6 *December.*

Eergister zijn Hunne Majesteiten de Keizer en Keizerin in deze stad wederom aangekomen.

(*Hamburger Correspondent van den* 13 *Dec.*)

S A X E N.

LEIPZIG *den* 4 *December.*

Gister avond, ten 6 uren, is de fransche Rijks-Maarschalk Z. Exc. de Hertog van Auerstädt (*Davoust*), benevens zijne gemalin en een talrijk gevolg, van Berlyn, alhier aangekomen, en aan het Hôtel de Baviè e afgestapt, alwaar eene eerewacht van koninklijke saxische troepen geplaatst was. Heden wordt, ter eere van Z. Exc., een groot bal gegeven. Een gedeelte van den tot zijn corps behoorende algemeenen staf, van het te Berlyn gerestideerd hebbende fransch keizerlijk militair gouvernement, met derzelver archiven, kwamen reeds gister middag alhier aan; terwijl het ander gedeelte, van Berlyn, den weg op Hanover genomen heeft.

LEIPZIG *den* 6 *December.*

Gister verliet Z. Exc. de Rijks-Maarschalk Hertog van Auerstädt, met zijne gemalin, onze stad. Den vorigen dag werden alle gecostitueerde magten alhier aan Z. Exc. voorgesteld, die zich een geruimen tijd met dezelve onderhield.

(*Hamburger Correspondent van den* 10 *en* 13 *Dec.*)

P R U I S S E N.

BERLYN *den* 10 *December.*

Den 6den dezer hield de fransche beheering in onze stad op, en Berlyn werd aan hare eigen landsbestuurderen teruggegeven. Daags te voren, was de Generaal Graaf *van St. Hilaire* van hier afgereisd. Den 6den had wederom de eerste pruisische parade alhier plaats, welke uit de compagnien der gecostituëerde burger-garde bestond. De Luitenant-Generaal *van Lestocq* hield over dezelve revue. Heden trokken, onder vele vreugde-betuigingen, onze troepen, de dappere bezetting van Colberg uitgemaakt hebbende, alhier plegstatiglijk binnen. De stads-regering gaf heden middag aan de Officieren een diner, waarbij de hier aanwezige koninklijke en vorstelijke personen, de Ministers, enz., tegenwoordig waren.

Van Koningsbergen wordt gemeld, dat de geheime Opper-Finantie-Raad Baron *van Altenstein*, gelijk ook de Kamer Presidet Graaf *van Dohna*, tot effective Ministers van staat zijn gesteld, en den eersten het ministerie van finantien, den laatsten, dat van binnenlandsche zaken is opgedragen.

(*Hamburger Correspondent van den* 13 *Dec.*)

ZEE- RIVIER- SCHEEPS- EN WEDER-BERIGTEN.

Den 15den December, te Amsterdam niets gearriveerd.

Den 16den, gearriveerd *Jan Gerrits de Jonge*, de jonge Elzina, van Hengstefordt, en *Jan Hindriks Hazewinkel*, de 2 Gebroeders, van Leer.

Den 16den, in Texel niets binnengekomen; uitgezeild *Wiggert Sybes*, de jonge Anna, afgewezen naar Zee; de wind O.

Den 17den, niets gepasseerd; de wind Z. W.

Het smakschip gister gemeld, is genaamd de 2 Gebroeders, en niet de Johanna, gevoerd door *Wiggert Sybes*.

Den 14 en 15den, in 't Vlie niets gepasseerd; de wind Z. en Oostelijk.

Den 12 en 13den, op Westerschelling niets gepasseerd; de wind Z. Z. W. en Noordelijk.

Den 14 en 15den, te Helvoet niets gepasseerd, de wind Z. Z. W. en N. O.

Den 14 en 15den, te Brielle niets gepasseerd.

Van Zierikzee wordt, van den 11den dezer, gemeld, dat, den 8sten dito, des ochtends ten 8 uren, op de kust van het eiland Schouwen, omtrent een half mijl benoorden den seinpost, aan de vuurboet, gestrand is het pruisisch galjas-schip Bonifacius, Kapitein *Wenland*, met pik, teer, hout en ijzer, van Stettin komende, doch in de dantziger baai genomen door het engelsch oorlogs-vaartuig the Ranger, van 20 stukken; de equipagie, bestaande in 4 Pruisen, een engelsche Prijsmeester en 4 Matrozen, was gered, en men was bezig de lading te bergen. Denzelfden dag was op de kust van gemeld eiland, nabij de zoogenaamde Oude Hoeve, gestrand het kof-schip de Vr. Anna, Kapitein *P. de Jong*, met hout, van Konirgsbergen herwaards; het volk was mede behouden, en de lading werd insgelijks geborgen. Nog was dien dag, op de plaat de Ooster, verongelukt en geheel verbrijzeld het schip Jacob, Kapitein *Simons*, met wijn, van Teneriffe naar Libau, de Kapitein en twee Matrozen hadden zich met de sloep gered, doch de Stuurman en het overige volk dacht men, dat verongelukt zouden zijn; van de lading dreef hier en daar op de platen en stranden iets aan.

PUBLIEKE FONDSEN.

De beursprijs van diverse effecten was, op Zaturdag den 17den December 1808, te Amsterdam, als volgt:

HOLLAND.

Oude Obligatiën	2½ pCt.	33 à 34	Nation. Losrenten	2½ pCt.	35½ à 36
Recepissen Geforc. Neg. 1795	2½	— 34¾ à 35¼	Dito dito . . .	3	— 40½ à 41
Dito Vrijwillige Negoc. 1797	5	— 66¼ à 66¾	Dito dito 1795	3½	— 46¾ à 47
Dito Neg. 1804	5½	— 72¼ à 72¾	Dito dito 1801	3½	— 46¾ à 47
Obligatiën Negociatie 1807 . .	6	— 102½ à 103	Dito Domeinen	4	— 79½ à 80
30 Jarige Renten 1788	5	— 79 à 80	Dito dito 1802	5	— 67 à 67½
20 Jar. dito 1804	5	— 41 à 41¼	Gelder. en Brab. Schavergoeding	4	—
Nation. Schuldbr.	3½	— 35¾ à 36	Bat. Resc. losb. na den Vrede	4	— 55½ à 55¾
Dito Schuldbr. .	3	— 40¾ à 41	Certificat. Negoc. van 1808, .	7	— 93¼ à 93½
			Recepissen dito	7	— 93¼ à 93½

AMERIKA.

Bij *Willink en Staphorst*, . . .	5 pCt.	99¾ à 100¼	Dito bij *Idem*, van 1 Julij 1791,	5½ pCt.	77 à 77½
AMERIKAANSCHE FONDSEN.			Bij *Idem*, van 1 Nov. 1791,	4½	— 64½ à 65½
Bij *Stadnitski*, van 1787, .	6	— 209 à 211	Bij *Idem*, van 1 Junij 1792,	4½	— 64½ à 65½
Bij *van Staphorst*, van 1789, .	6	— 199 à 203	Bij *Hope en Comp.*, C. S., ...	5½	— 106¾ à 107½
Bij *Crommelin*	6	— 130 à 131	Bij *van Staphorst*, C. S., . . .	5½	— 103 à 103¾
Bij *van Staphorst*, van 1 Jan. 1791,	6	— 87 à 87½	CERTIFIC. *van* ORIG FONDS.		
Bij *Idem*, van 1 April 1791,	5½	— 79½ à 80	Bij *v. Staphorst* C. S.		

DENEMARKEN.

Op de Kroon, bij *Finman*, . . . 4 pCt. 93½ à 94
Op de Bank, bij *Dull*, ... 4 — 94½ à 95
Op de Tollen, bij *Idem*, ... 4 pCt. 88 à 93
Aziatische Comp., bij *Idem*, . . . 5 — 92 à 94

SPANJE.

Bij *d'Echenique*, 3½ pCt. 47 à 49
Bij *Hope en Comp.*, 1805, ... 5½ — 77 à 77½
Bij *Hope en Comp.*, 1807, ... 5½ pCt. 71¼ à 71½

OOSTENRIJKSCH-KEIZERLIJKE.

Op de Weenerbank, bij *Goll en Comp.*, 5 pCt. 44 à 46¼
Dito, bij *Idem*, 4½ — 42¼ à 43¾
Dito, bij *Idem*, 4 pCt. 42¼ à 43¾
Certificaten bij dito . . . . . 5 — 39 à 39¼

RUSLAND, bij *Hope en Comp.*, . . 5 pCt 87¾ à 88¼
PORTUGAL, bij dito, ... 5 — 96¾ à 97½
NAPELS, bij dito, 6 — 91½ à 92
ZWEDEN, bij *Hogguer en Hasselgreen* 5 — 84½ à 85½
SAXEN, bij *Braunsberg*, ... 5 pCt. 103¼ à 103¾
FRANSCHE FONDSEN, . 78 à 78¼
CERTIFICATEN VAN DITO, bij *Hermich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *Willem Borski*, ... 5 pCt. 78¾ à 79

Den 12den December waren, op de beurs van Parys, de prijzen der publieke fondsen als volgt: 5 pCts. geconf., interest doende met 22 Sept. 1808, 80 fr. 35 c. *Idem*, interest doende met 22 Maart 1809, 77 fr. 80 c. Aktien van de Fransche bank, 1250 fr. 0 c. En den 13den Dec., 5 pcts. geconf., van 22 Sep. 1808, 80 fr. 40 c. *Idem*, interest doende met 22 Maart 1809, 78 fr. 0 c. Aktien van de bank, 1250 fr. 0 c.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** *De Commissaris tot het werk der verponding in het ressort Rotterdam, eerste arrondissement*, adverteert en waarschouwt alle eigenaren van gebouwen, aan welke de extracten uit 't register van den aanslag in het nieuwe middel der verponding reeds zijn geexploicteerd, dat, ten gevolge van de bepalingen door *Zijne Majesteit*, bij Hoogstdeszelfs decreet van den 3den November ll., n°. 40, gemaakt, aan henlieden een nader biljet wegens den aanslag hunner gebouwen zal worden toegezonden, of wel de teruggebragte, van ledige of gesloten perceelen, uiterlijk binnen de eerstkomende veertien dagen, ten tijde en plaatse hier onder gemeld, te bekomen zullen zijn, waarbij de vereischten, welke bij de requesten of memorien van bezwaar moeten worden in acht genomen, breedvoerig worden omschreven; dat, gevolglijk, die genen, welke zich reeds om her-tauxatie aan den Heere Land Drost van het departement hadden geadresseerd, zich als nu, nader, overeenkomstig den inhoud van voorschreve biljet, zullen moeten aanmelden, om het effect hunner doleantie te verkrijgen; doch dat, ter besparing van dubbelde kosten van zegels, voor de zoodanigen, zij hunne aan den Heere Land Drost gepresenteerde requesten zullen kunnen terug bekomen, en dat zijlieden zullen kunnen volstaan met daar bij te voegen eene ongezegelde memorie, waar in de bij het nader biljet gerequireerde opgaven behoorlijk worden gedaan, en deze stukken voorts wederom bij hem Commissaris inteleveren.

Dat, ten voorschreven einde, door of van wegen hem Commissaris, expresselijk zal worden gevaceerd op Maandag aanstaanden, den 19den dezer, en volgende dagen, in een der vertrekken van het raadhuis dezer stad, des namiddags ten vijf uren, en dat geene biljetten of requesten ten zijnen huize zullen worden afgegeven of aangenomen.

Rotterdam, *De Commissaris voornoemd*,
den 16den December 1808. MARINUS HOOG.

MINISTERIE van BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** Alle de genen, welke lidmaat van de hervormde godsdienst, ongehuwd, ten minsten 22 jaren oud, en tevens genoegzaam bekwaam zijn, om als schoolmeester bij de gereformeerde wees- en armkinderen binnen de stad Vlaardingen te fungeeren, op een traktement van ƒ150 :- 's jaars, vrije kost, inwoning en verdere emolumenten, kunnen zich adresseeren in het weeshuis te Vlaardingen voornoemd, op den 12den Januarij 1809, des morgens van 9 tot 11 uren, ten einde hunne gaven te laten hooren; en die intusschen nadere informatien begeerd, adresseere zich ter plaatse voorsz., op den 29sten December 1808, 5 en 9 Januarij 1809, des namiddags van 2 tot 4 uren.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** Allen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan, of eenige goederen onder zich hebben, behoorende tot den geresumeerden en insolventen gemeenen boedel van *Aart Dirksz. Tuyl*, in leven Veerman te Sluypwyk, en aldaar op den 4den October 1808 overleden, en deszelfs weduwe *Marrigje van den Bos*, gelieven daar van op- en aangifte te doen aan *J. H. van Doelen*, of *Pieter Fredriksz. Tuyl*, te Sluypwyk, in qualiteit, als bij den geregte van Sluypwyk aangestelde Curators in den voorsz. gemeenen boedel, vóór of uiterlijk op den 31sten December 1808.

*** Op Vrijdag den 6den Januarij 1809 zal bij het collegie van Schepenen van Voorburg worden gehouden het *judicium* van her-preferentie over de penningen geprovenieerd van den insolventen boedel van *Fredrik Hesly*, gewoond hebbende te Voorburg voornoemd; wordende dierhalve eik en een iegelijk, welke op hetzelve provenu vermeenen eenig regt of aanspraak te hebben, gewaarschouwd, hunne pretentien deswegens behoorlijk gezegeld, ter secretarij van Voorburg inteleveren, uiterlijk vóór den 1sten Januarij 1809, op pœne als naar stijle.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** Van wegen het *Officie-Fiskaal der convooijen en licenten, bij het departement Amsterdam*, zijn, tegens Vrijdag den 23sten December 1808, ten klokke twaalf uren precies, ter rolle van den Commissaris-Generaal des Konings, voor de zaken van de convooijen en licenten te Amsterdam, bij affixie en biljetten, *voor de vierde reize*, *ex superabundanti*, gedagvaard alle de genen, die zouden pretendeeren eenig regt of actie te hebben aan of tot het provenu van 29 vaten jenever, waarvan 28 gemerkt IAS, n°. 1 à 3 en 5 à 29, en 1 gem. IH, n°. 4; 40 zakken zout, n°. 1 à 40, met onderscheiden letters en merken; 1 vaatje buskruid, gem. G, n°. 170; 2 vaten smeer, ongem., en 11 kistjes kandij suiker, gem. met twee door elkander loopende driehoeken, met de letter B daar binnen. Als mede aan en tot 23 pakjes, gem. UK, inhoudende 289 riemen papier, alle welke goederen zijn ingevoerd met, en, op den 10den Augustus ll, door 's lands Commisen ter recherche, te Arnhem, gehaald uit het schip van *P. van Rotterdam*, beurtschipper van Mulheim op Amsterdam, en vice versâ; mitsgaders aan en tot evengemelde schip zelve.

*** Wordt geadverteerd, dat, uit krachte een mandament van rauactie, met de clausule van edicte *ad valvas curiæ*, in dato den 6den December 1808, van President en Leden van den Raad ter judicature over de middelen te water en te lande, van het koningrijk Holland, geimpetreerd bij den *Advokaat-Fiskaal-Generaal des Konings*, over evengemelde middelen, als daartoe bij besluit van *Zijne Majesteit den Koning*, van den 29sten September 1807, speciaal geautoriseerd, door mij ondergeteekende, eersten gezworen Exploicteur van voorn. Raad, na voorgaande klokkeslag, bij openbare edicte *ad valvas curiæ*, uit den naam en van wegen *Zijne Majesteit den Koning*, zijn gedagvaard: alle en een iegelijk, welke zouden willen komen ter reclame of ten behoeve van het schip *de vijf Gebroeders*, Schipper *Jacob Bartels*, en Stuurman *Jetse Feyes*, op den 8sten November 1807 te *Harlingen* binnengekomen, of des zelfs geheele of gedeeltelijke lading, bestaande in: 69 vaten suiker, waarvan 29 gemerkt GS, 20 vaten gemerkt met een ruit, op de punt staande, waarin een B, 9 vaten gem. H, 6 vaten gem. RIG, 3 vaten gem met een langwerpig vierkant, waarin een AG, daaronder CG, en 2 vaten gem. MB, aan elkander, en wijders in 51 vaten koffij, waarvan zes gem. DG, vijf gem. DG, daaronder M, twee gem. met een ruit, op de punt staande, waarin een A, en acht en dertig gem. met een ruit, op de punt staande, waarin een M, te compareeren of gemagtigden te zenden voor meergemelden Raad, alhier in *Amsterdam*, op Dingsdag, die zijn zal den 27sten December 1808, des voormiddags de klokke 12 uren, omme te aanhooren zoodanige eisch en conclusie, als de vertooner, R. O., ter zake voorn., zal willen doen en nemen, daar op te antwoorden, en voorts te procedeeren als naar regten.

Aldus gedaan van de puije van voorn. Raad, den 13den December 1808.
H. B. VERBUYS.

DIRECTIE van den WATERSTAAT.

*** *Hoog-Heemraden van Rynland* hebben voorgenomen, op Zaturdag den 24sten December 1808, des voormiddags ten 11 uren, openlijk, in het gemeenelands-huis van Rynland, binnen Leyden, aantebesteden:

Het verbreeden en verdiepen van eene sloot, beginnende van de brug in de zandlaan tot aan den rynsburger-vliet, in zoo verre, als afgebakend is, en nader aangewezen zal worden.

Het bestek zal acht dagen vóór het doen der besteding kunnen gelezen worden: te Leyden, in de secretarij van Rynland, en te Katwyk aan den Ryn, in het regthuis aldaar.

Nader onderrigting te bekomen bij den Directeur tot de werken van voorsz. uitwatering, *S. Kros*, te Katwyk; zullende, acht dagen vóór het doen der besteding, de noodige aanwijzingen, op de plaats zelve, gedaan worden.

*** Ingevolge autorisatie, en onder nadere approbatie, van Zijne Excellentie den Directeur-Generaal over den waterstaat van het koningrijk Holland, zal de Inspecteur, in het vijfde district, *J. Bosdyk*, op Donderdag den 22sten December 1808, des voormiddags ten 10 uren precies, ten huize van den kastelein *Albert Zwarts*, te Assen, in het openbaar trachten aantebesteden:

Het maken van eene nieuwe brug, over het Singel, bij de Nieuwe Laan, te Assen.

Waarvan het bestek, vroegtijdig, en op de gewone plaatsen, zal te lezen liggen, te Amsterdam, Zwol, Zwartsluis, Meppel, Dievenerbrug, de Lemmer, Leeuwarden, Groningen, de Punt en Assen; terwijl twee à drie dagen voor de besteding, aanwijzing *in loco* zal worden gedaan, door den Opzigter *J. de Jong*, bij wien de teekening van dit werk al dan ook ter bezigtiging voor handen zal zijn.

Inmiddels kan men hier omtrent, bij voorn. Inspecteur *J. Bosdyk*, te Groningen, de noodige onderrigtingen bekomen.

*** De aanbesteding van het rijs- en steenen hoofd op des Hondsbossche zeewering, binnen Alkmaar, tegen den 28sten dezer maand, van wegen het College van Dijkgraaf en Hoogheemraden van dat Dijks-Collegie, bij vorige advertentie aangekondigd, blijft bij provisie en tot nadere advertentie uitgesteld.

GENERALE DIRECTIE der PUBLIEKE SCHULD.

*** Ten bureele van conversie der staatsschulden kan thans de inwisseling van certificaten, tegens renversalen, voor recepissen à 7 pCts. geprofiteerd uit de negotiatie van 30 millioenen, vervat in de wet van den 30. Maart 1808, uitgegeven, tot No. 3050 inclusive plaats hebben.

LAND-DROST-AMBTEN.

*** *De Land-Drost in het departement Gelderland*, ingevolge autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van finantien van Zijne Majesteit den Koning, de dato 4den October 1808, n°. 10, 4de div., is van voornemens, ten overstaan van een zijner Heeren Assessoren, op het raadhuis binnen Doetinchem, op Dingsdag, den 17den Januarij 1809, door den Rentmeester van het doetinchemsche geestelijke rentambt, *G. J. de Leeuw van Coolwyk*, bij afmijning, te doen verkoopen: 151 perceelen eiken, en daar onder 41 beuken boomen; 7 perceelen peppelen; drie perceelen denne boomen, voorts eenige perceelen denne durfhout, alle staande en liggende in de hoogheid Wisch, onder Varseveld en Silvolde op de erven Heebink, Wissink, Ydink, groot Nibbelink, Masselink, klein Nibbelink, klein Buevink, groot Buevink, Oberink, Brekelaar, Hofs, Have en Giselink.

Zullende de conditien en biljetten van verkoop, ter secretarij van opgemelden Land-Drost, voorts bij den Rentmeester voornoemd, te zien en te bekomen zijn, en aanwijzing bij de onderscheiden bouwlieden van voorsz. erven worden gedaan.

*** *Het Gemeente-Bestuur en Gecommitteerdens van Alem* zijn van voornemens, op Woensdag den 28sten December 1808, des morgens ten 10 uren, ter raad-kamer van Alem, aantebesteden:

Het collecteeren van dorps-lasten en inkomsten voor den tijd van drie achtereenvolgende jaren.

Waar van de conditien ter Secretarij aldaar ter visie zullen liggen.

Alem, *Ter ordonnantie voornoemd*,
den 24sten November 1808. G. VAN AMELSVOORT, *Secretaris*.

*** *Het Gemeente-Bestuur en Gecommitteerdens van Maaren* zijn van voornemens, op Donderdag den 29sten December 1808, des morgens ten 10 uren, ter raad-kamer van Maaren, aantebesteden:

Het collecteeren van dorps-lasten en inkomsten, voor den tijd van drie achtereenvolgende jaren.

Waar van de conditien ter Secretarij aldaar ter visie zullen liggen.

Maaren, *Ter ordonnantie voornoemd*,
den 24sten November 1808. G. VAN AMELSVOORT, *Secretaris*.

BIJ HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Amsterdam*.